

Minister: Ja, naar man ved, hvor Nyboder skal være. Men det er det, der skulde vides af Administrationen. Vi kunne ikke sige det, og det er jo kun Administrationen, der kan sætte Forhandlingerne i Gang med de Autoriteter, som jeg har berørt i mit Indlæg. At lægge et Hospital og Nyboder ude omkring ved Sagtvejen eller i den ny Fæstning, synes jeg nok er urimeligt og ligeledes, som den ærede Minister en Gang har tænkt paa, at lægge det hele ud ved Kastrop. Det er just for at undgaa alt det, jeg har tilladt mig at bringe Sagen frem og har paavist den omtalte Bastion, som ganske vist, hvad ogsaa den højtærede Minister siger, endnu hører til Fæstningen. Men jeg tillod mig i mit første Indlæg at gøre opmærksom paa, at der er forhandlet om, og at der vistnok er stor Villighed fra Krigsministerens Side til at faa det Stykke gammeldags Fæstning, som ingen Ting er til — ingen kan dog sige andet — strøget og lagt ned, saa at man ikke skal bygge paa den Bastion, som den er, men lægge et Hospital der, saa snart den er sløjft. Det, der altsaa er Tale om, er at sløjfe Bastionen, og det mener jeg ikke, der kan være noget til Hinder for. Jeg vil haabe, at den ærede Minister vil opfatte det saaledes, at vi nu virkelig komme til Ministeren, og at der saa muligvis kunde komme en Udvikling frem af det Spørgsmaal til Gavn for adskillige Ting og Personer, som have stor økonomisk Interesse dert. Det er dette, jeg stadig holder paa, og ønsker, at Ministeren vil erindre.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler bemærkede, sige, at det er jo en ganske anden Ting, naar der er Tale om, at Fæstningsværkerne skulle nedlægges og Bastionen sælges, saa at den ny Bygning kan komme til at ligge der. Saa skal jeg naturligvis være overordentlig villig til at forhandle om Grunden til Hospitalet, men det foreligger ikke nu. Der siges at være Villighed fra Krigsministeriet. Ja, det kan gerne være, men dermed er den Sag ikke bragt ud af Verden, for Krigsministeren skal formodentlig først have ny Forter paa Amager, og det er maaske ikke af de Ting, der vil være lettest at faa bevilgede. Jeg anser det for ganske sikkert, at man vil have saadanne Forter fuldførte, inden man nedlægger Kristianshavns Bold, thi det vil være noget mærkbærdigt, om man bygger en stærk Fæstning ud til Sjællandsfjorden, og saa lader Afgangen være aaben til Amager, saa at man siger: vær saa god, her kunne I køre lige ind, uden nogen som helst Modstand. Jeg antager, at

der skal bygges saadanne Forter først paa Amager. Men naar en Sag skal vente paa, at disse Forter ere byggede, kunde det nok være, at jeg ikke er Marineminister til den Tid. I Dødblikket kan der virkelig ikke gøres noget. Jeg har ikke sagt, at jeg vil være uvillig til at gaa ind paa at hjælpe til med at faa Nyboder flyttet, uagtet jeg gør det nødtigt for Folkenes Skyld. Ej heller er jeg uvillig til at gaa med til at faa et godt Hospital. Men jeg ved ingen Steder, hvor jeg skal bygge et Hospital, som haade kan passe for Nyboder, hvor det nu ligger, og for det Nyboder, der muligvis en Gang kommer. Det er virkelig en alt for usikker Opgave at tage fat paa. At gøre saadan, som der blev gjort i gamle Dage, af mine Vorgængere, at sælge saa det Stykke af Nyboder og saa det Stykke af Nyboder til en slet Betaling, og til Indretning af daarlige Huse, det tror jeg ikke, man bør gøre. Man maa have en bestemt Plan, og naar man først har det, skal jeg være fuldt ud villig til at gøre, hvad jeg anser for fornuftigt. Men jeg siger: det maa være dem, der ønske at faa Grunde fra Staten, der maa komme med deres Ønsker og Tilbud. Der er ingen Grund for Staten til at tage Initiativet, saa længe man ikke ved, hvor man skal anbringe Nyboders Befolkning, og det ved man ikke nu. Der er ikke et eneste gunstigt Sted for Tiden. Det kan blive gunstigt derude paa Bastionen, siger det ærede Medlem, men det er ingenlunde billigt. Jeg har i disse Dage faaet Tilbud om Grund paa Appelbøes Plads, som man tænker paa at bortselge, da man havde hørt, at Marineministeriet havde Brug for saadanne Grunde. Jeg skal nu ikke her sige, hvad de forlangte, men det var ingenlunde billigt. Men nu at bygge ved Siden af de gamle Kuler — jeg ved ikke, hvad de kaldes officielt — ude ved Kristianshavns Bold — Lugten vidner tilstrækkeligt om, hvad de ere brugte til, og den kende vi alle sammen, som have været paa Bærstet under visse Vinde — og lægge Nyboder der, det vil jeg ikke. Jeg maa dog først have et Sted, hvor man kan bygge godt og forsvareligt, men har jeg det, er jeg heller ikke uvillig dertil. Dette, at Marineministeriet altid staar stille, tror jeg ikke gælder. Marineministeriet kan undertiden gaa ganske rask, tror jeg nok. Men at være i den Grad bevægelig, at man straks udretter noget slet for Folk, naar man ved at vente kan faa det godt, vil jeg ikke være med til.

M. Klausen: Den højtærede Minister udtalte før en Tvivl om, at Forlaget om at lade Nybygningskontoen udgaa, skulde